

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO FINANSÓW
PODSEKRETARZ STANU

Warszawa, dnia 26 czerwca 2013 r.

B Pilke

Pani Minister

Pani Dypl. E. Wypiór

r. Knappe

Warszawa
26.06.2013

26.06.13

FN-6/0310/61-3/MPO/RWPD-32922/2013 | RD-63281/2013

DEPARTAMENT TURYSTYKI	
DATA:	26.06.2013
NR:	40474

Pani
Katarzyna Sobierajska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Sportu i Turystyki

Szanowna Pani Minister

W nawiązaniu do konferencji uzgodnieniowej, która miała miejsce w dn. 20 czerwca br., dotyczącej projektu założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym oraz wcześniejszego pisma resortu finansów z dn. 20 maja br., sygn. FN-6/0310/61-2/MPO/RWPD-32922/2013/RD-47713/2013, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych uwag.

Po raz kolejny pragnę podkreślić, iż utworzenie Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego powinno nastąpić poprzez ideę samofinansowania.

1) Powyższe wynika przede wszystkim z brzmienia dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek, która wprost wskazuje na odpowiedzialność organizatora i/lub punkt sprzedaży detalicznej wobec konsumenta za właściwe wykonanie zobowiązań umownych. Zgodnie z art. 7 tej dyrektywy, na wypadek swojej niewypłacalności organizator i/lub punkt sprzedaży detalicznej, będący stroną umowy, powinni zapewnić dostateczne zabezpieczenia umożliwiające zwrot nadpłaconych pieniędzy oraz powrót konsumenta z podróży. Tak więc to przedsiębiorcy – jako odpowiedzialni za posiadanie odpowiedniego zabezpieczenia – powinni tworzyć Fundusz, który ma taką rolę zabezpieczającą pełnić. Z tego też względu przedsiębiorcy powinni mieć również większy wpływ na funkcjonowanie przyszłego Funduszu, m.in. poprzez możliwość wyboru członków jego organów statutowych.

2) Ponadto, z ww. przepisu dyrektywy nie wynika również żadna wspomagająca rola państwa w możliwości posiadania (uzyskania) przez przedsiębiorców zabezpieczeń finansowych. W związku z tym zbyt duży udział państwa w finansowaniu Funduszu mógłby być niezgodny z

teA PP

dyrektywą 90/314/EWG, a ponadto mógłby ewentualnie zostać uznany za pomoc publiczną. W tym miejscu należy również zauważyć, że sama zmiana formy organizacyjnej Funduszu z rozważanego wcześniej funduszu celowego na posiadający osobowość prawną, nie decyduje o tym, czy dotacja lub pożyczka nie będzie uznana za pomoc publiczną dla przedsiębiorców.

P
V
0 0

3) Punktem wyjścia dla utworzenia i finansowania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego powinna być konstrukcja przyjęta przy Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym. Podkreślić przy tym należy, że Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny został utworzony i sfinansowany przez swoich członków, bez konieczności udziału budżetu państwa. Dodać trzeba, iż także w chwili obecnej działalność Funduszu jest finansowana przez jego członków.

4) Dodatkowo, jeszcze raz pragnę podkreślić, że odnosząc się do propozycji dotyczącej zwolnienia tworzonego Funduszu od podatku dochodowego od osób prawnych, należy zwrócić szczególną uwagę na przepis art.112c pkt 1 ustawy o finansach publicznych. Wprowadzane rozwiązania bowiem nie mogą być sprzeczne z ogólnymi zasadami zawartymi w tej regulacji.

P
0

Z polecenia
PODSEKRETARZ STANU
Wojciech Kowalczyk